

Arrest

nr. 286 987 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VERBEEK
Michiel Jansplein 25
3920 LOMMEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VERBEEK *loco* advocaat T. VERBEEK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Basa etnie. U bent geboren op X 1990 in X, Regio Zuid-West, waar u opgroeit. U bent feitelijk gescheiden en heeft twee kinderen.

U volgt aan de universiteit van Buea een bachelor opleiding als ingenieur. U stopt met uw studies in het jaar 2000. Hierna werkt u enkele jaren als chauffeur te Kumba voor u in 2008 naar Oekraïne reist met een studentervisum.

In 2016 wordt uw moeder gedood omdat zij ervan verdacht wordt samen te werken met de Ambazonia afscheidingsbeweging. U reist naar Kameroen voor de begrafenis. Wanneer u in de familiewoning bent, komen uw broer die lid is van Ambazonia en enkele van diens vrienden u bezoeken. Wanneer jullie met elkaar aan het praten zijn, wordt de gezinswoning in brand gestoken door een vijftal soldaten van het Kameroense leger. U keert terug naar Oekraïne.

In maart 2022 verlaat u Oekraïne omwille van de Russische invasie. U reist via Polen, Duitsland en Nederland naar België. U dient op 11 maart 2022 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Kameroens paspoort (geldigheid 11/04/2017-11/04/2022), een Kameroense identiteitskaart (uitgiftedatum 28/03/2016), Oekraïense verblijfsvergunning, een huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart dat uw moeder door het Kameroense leger gedood werd omdat zij verdacht werd samen te werken met de Ambazonia afscheidingsbeweging (notities CGVS, p. 15-16). Toen u naar de begrafenis ging, werd u in de familiewoning bezocht door uw broer en andere leden van de Ambazonia afscheidingsbeweging. Op dat moment wordt de woning door enkele soldaten in brand gestoken. U durft niet naar Kameroen terugkeren omdat men u ervan zal verdenken wraak te willen nemen omwille van de dood van uw moeder (notities CGVS, p. 22).

*Dienaangaande wordt eerst en vooral opgemerkt dat uw verklaringen aangaande de chronologie van gebeurtenissen die met uw asielrelaas verband houden niet overeenkomen met de beschikbare informatie waar het CGVS over beschikt. Aangaande de door u neergelegde **identiteitskaart – die op 28 maart 2016 uitgegeven** werd -, verklaart u dat u in Kameroen was toen u deze aanvraag (notities CGVS, p. 11-12). Gevraagd wat u op dat moment in Kameroen ging doen, verklaart u dat u er heen ging voor de begrafenis van uw moeder. **Gevraagd of u wel vaker naar Kameroen terugkeerde nadat u naar Oekraïne ging, verklaart u dat het maar één keertje was, voor de begrafenis van uw moeder.** Aangaande deze reis naar Kameroen, verklaart u dat u **toen geen familieleden ontmoet** heeft. Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat u tijdens deze reis door uw **broer** en enkele andere leden van de Ambazonia afscheidingsbeweging bezocht werd in uw gezinswoning, waarop deze woning door 5 soldaten in brand gestoken werd (notities CGVS, p. 16-17). Later gevraagd **wanneer uw broer lid werd van de Ambazonia, verklaart u dat het rond 2014 was, aan het begin van de strijd** (notities CGVS, p. 22-23). Gevraagd hoe de strijd begon, spreekt u over de advocaten en de leraars die begonnen te staken. Ter bevestiging gevraagd of uw broer bij Ambazonia ging nadat de advocaten en de leraars begonnen te demonstreren, antwoordt u bevestigend. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de **Engelstalige advocatuur en de Engelstalige leerkrachten in november 2016** met hun protestacties de lont aan het vuur staken van de Engelstalige crisis (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), ruim na het jaar 2014 waarin u deze gebeurtenissen plaatst. Geconfronteerd met uw verklaringen en de beschikbare informatie, herhaalt u dat de demonstraties eerst waren en dat uw broer daarna bij Ambazonia ging, maar dat het lang geleden is en er veel gebeurd is en tracht u redenen te geven dat u geen exacte data kent zonder dat u een voldoende reden kan geven omtrent uw inconsistente verklaringen. Uw verklaringen stroken op meerdere belangrijke elementen in uw asielrelaas niet met de informatie waar het CGVS over beschikt.*

In de opmerkingen die uw advocaat op 23/08/2022 aan het CGVS bezorgt (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier), tracht u bovenstaande inconsistenties en tegenstrijdigheden uit te klaren. U verklaart immers plotsklaps niet één keer, maar **twee keer teruggekeerd te zijn naar Kameroen**. Verder blijkt dat uw moeder in **december 2016** gedood werd en dat u daarna nog naar Kameroen reisde. U verklaarde echter niet enkel voor het CGVS slechts één keer teruggekeerd te zijn naar Kameroen, maar ook voor de DVZ verklaarde u **één keer teruggekeerd te zijn naar Kameroen** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dit betreffen aldus post factum verklaringen die gebeurden na afloop van het onderhoud voor het CGVS, na confrontatie met uw ongeloofwaardige verklaringen, en kunnen het voorgaande aldus niet wijzigen.

Bovendien verklaarde u voor het CGVS dat u tijdens het bezoek aan Kameroen omwille van de begrafenis van uw moeder **geen familieleden ontmoet** heeft (notities CGVS, p. 11-12), hoewel u elders verklaart dat u op dat moment **uw broer** (notities CGVS, p. 16-17) en uw **zus ontmoet heeft** (opmerkingen n.a.v. notities persoonlijk onderhoud). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de personen die u ontmoet heeft tijdens uw laatste reis naar Kameroen, wat de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande deze reis grondig aantast.

Verder dient opgemerkt dat, hoewel u voor het CGVS verklaart dat het leger de gezinswoning waar u zich op dat moment bevond in brand stak (notities CGVS, p. 16), u hier voor de DVZ geen melding van maakt (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8). Hoewel u voor het CGVS aangeeft dat u bij de DVZ alle elementen van uw asielrelaas in het kort kon vertellen, **betreft het geen detail in uw asielrelaas dat een woning door soldaten in brand gestoken werd toen u daar aanwezig was**.

Gevraagd hoe u weet dat het leger u zoekt, verklaart u dat het is omdat uw broer een strijder is en dat ze dan weten dat ieder lid van uw familie tegen de overheid is (notities CGVS, p. 23.24). U verklaart verder dat ze ook uw moeder gedood hebben en dat ze weten dat u wraak moet nemen. Nogmaals gevraagd hoe u weet dat het leger u actueel zoekt, verwijst u naar de gevechten die nog steeds plaatsvinden, zonder dat u dit op uw eigen persoon betreft. De vraag nogmaals herhaald, verwijst u wederom naar de algemene situatie zonder deze op uw eigen persoon te betrekken. **U blijft uitermate vaag, oppervlakkig en hypothetisch wanneer gepolst wordt naar de actualiteit van uw vrees voor vervolging**.

Verder, **gevraagd naar de procedure op de luchthaven bij uw vertrek in 2016, verklaart u dat u de normale procedure gevolgd heeft** (notities CGVS, p. 13). U legt eveneens een vervallen paspoort neer tijdens het onderhoud voor het CGVS. **Dit paspoort werd uitgegeven op 11 april 2017**. Gevraagd hoe u dit paspoort heeft aangevraagd, verklaart u een kopie van uw oude paspoort en van de identiteitskaart en geld gegeven te hebben (notities CGVS, p. 11). Gevraagd of er nog iets anders gevraagd werd, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er ook geen opmerkingen gemaakt werden, antwoordt u nogmaals ontkennend. Bovendien heeft u **na uw aankomst in België in 2022 een nieuw paspoort aangevraagd via de Kameroense ambassade** (notities CGVS, p. 4). Gevraagd of er vragen gesteld of opmerkingen gemaakt werden, antwoordt u ook hier ontkennend. Uit uw verklaringen omtrent uw contacten met de Kameroense autoriteiten blijkt aldus niet dat u actueel geïdendeerd wordt door deze autoriteiten.

Gelet op het geheel aan uw verklaringen, maakt u het niet aannemelijk dat u geïdendeerd wordt door de Kameroense autoriteiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situa-

[tion securitaire 20211119.pdf](#) of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in [eventueel concreet invullen, naargelang individuele analyse van de IVA] waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u meerdere jaren als **vrachtwagenchauffeur** gewerkt heeft (notities CGVS, p. 5 + Verklaring DVZ, vraag 12).

U heeft ook gewerkt als **importeur/zakenman** in Oekraïne (notities CGVS, p. 13 + Verklaring DVZ, vraag 12). Verder spreekt u een beetje **Frans** (notities CGVS, p. 3).

Gevraagd of u in een ander deel van Kameroen kan gaan wonen, verklaart u dat het moeilijk zal zijn (notities CGVS, p. 2021) omdat u sinds u geboren bent in Ekona – Engelstalig Kameroen- gewoond heeft

en u ook **lange tijd in Oekraïne gewoond** heeft – van 2007/2008 tot 2022 (Verklaring DVZ, vraag 32 + notities CGVS, p. 10 + p. 13) – en ziet u zichzelf niet naar een ander deel van Kameroen gaan om er van nul te beginnen. Gevraagd of er nog andere redenen zijn, verwijst u naar uw broer en dat u als familie van een strijder een doelwit bent. Gevraagd hoe u dat weet, verwijst u naar een Engelstalige strijder die zich overgegeven heeft om in Yaoundé een nieuw leven te beginnen en toch neergeschoten werd. U kent echter niemand persoonlijk die zich in een dergelijke situatie bevindt. Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u zelf gevisieerd wordt door de Kameroense autoriteiten (zie supra).

Verder kunnen er ook enkele twijfels geuit worden over het feit dat u nooit in Franstalig Kameroen verbleven heeft. **Gevraagd waar u uw bachelorstudies gedaan heeft, antwoordt u “Yaoundé... Buea”** (notities CGVS, p. 5). Gevraagd waarom u begint door te zeggen “Yaoundé,” verklaart u dat uw vrouw daar gestudeerd heeft. Het is echter niet aannemelijk dat u de plaats waar uw vrouw haar studies gedaan heeft zou willen antwoorden wanneer er gevraagd wordt naar uw eigen studies. Bovendien verklaart u voor het CGVS **vanaf 2002 zo’n drie jaar in Kumba** gewoond te hebben (notities CGVS, p. 9), hoewel u voor de DVZ hier geen enkele verklaringen over aflegt en verklaart dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek naar Oekraïne altijd in Ekona gewoond heeft (Verklaring DVZ, vraag 10). Gelet op deze vaststellingen maakt u het **niet aannemelijk nooit in Franstalig Kameroen verbleven te hebben**.

Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, zeker aangezien u ook in staat was zich in Oekraïne te vestigen. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

In het kader van deze procedure legt u documenten uit Oekraïne neer, nl. een huwelijksakte en uw verblijfsvergunning. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens een Kameroense identiteitskaart en paspoort neer. Deze werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 17/08/2022. De door uw raadsheer overgemaakte opmerkingen werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 48/3 Vw. en artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van Geneve van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

1.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verweester niet twijfelt aan de identiteit van verzoeker. Het wordt dus niet betwist dat verzoeker over de Kameroense nationaliteit beschikt en afkomstig is van en opgegroeid is in Ekona, gelegen in de Sud-Quest Provincie, in het Engelstalige deel van Kameroen. Het Kameroense paspoort maakt tevens melding dat verzoeker geboren is in Ekona. Het is ook een vaststaand feit dat in Ekona de Engelstalige crisis volop woedt.

Dat verweerster hekelt dat de verklaringen aangaande de chronologie van gebeurtenissen die met zijn asielrelaas verband houden niet overeenkomen met de beschikbare informatie dienaangaande, is bijgevolg irrelevant en eenvoudig te verklaren.

Verzoeker was zeer gestresseerd tijdens het onderhoud met de Adjunct-Commissaris en beseft dat uit zijn verklaringen inderdaad enkele (chronologische) tegenstrijdigheden voorspruiten.

Middels schrijven d.d. 23.08.2022 vanwege de raadsman van verzoeker werd getracht deze tegenstrijdigheden recht te zetten en te verduidelijken.

Nu over de identiteit van verzoeker geen twijfel bestaat, ligt er evenmin een gegronde reden voor om aan deze post factum verklaringen te twifelen.

Bovendien wordt Uw Raad gewezen op het feit dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zelf reeds aangaf zich niet exact te kunnen herinneren wanneer zijn moeder vermoord werd.

Toen hem gevraagd werd in welke maand van het jaar 2016 zijn moeder gedood werd, antwoordde verzoeker: [...] (p. 14 notities)

Aangezien de overige aangehaalde gebeurtenissen verband houden met de dood van zijn moeder, is het logisch dat er verscheidene chronologische onjuistheden kunnen worden opgemerkt.

Ook het gegeven dat verzoeker in eerste instantie aangaf dat de Engelstalige crisis begon in 2014 dient enigszins genuanceerd en in zijn context geplaatst te worden.

Op p. 22-23 van de notities wordt verzoeker gevraagd sinds wanneer zijn broer lid is van Ambazonia.

[...]

Vervolgens wordt hem gevraagd hoe de strijd begon, waarop hij antwoordt: [...]

Het is duidelijk dat verzoeker zich vergist heeft in tijd. Hij is formeel dat zijn broer zich heeft aangesloten bij de Ambazoniastrijders sinds het begin van de gevechten, doch begon de crisis pas in november 2016.

Daarbij dient evenwel opgemerkt te worden dat verzoeker sinds 2008 het land verlaten had en de crisis aldus niet 'van dichtbij' heeft meegemaakt.

Opnieuw stelt verzoeker de relevantie van deze materiele vergissing in vraag, nu vaststaat dat verweerster niet twijfelt aan de identiteit van verzoeker.

2.

Verweerster meent dat verzoeker 'uitermate vaag, oppervlakkig en hypothetisch blijft wanneer gepolst wordt naar de actualiteit van [zijn] vrees voor vervolging.'

Daarbij verliest verweerster evenwel uit het oog dat verzoeker sinds 2008, en dus lang vóór de aanvang van de anglophone crisis, geëmigreerd was naar Oekraïne.

Gelet op de concrete situatie van verzoeker, inzonderheid het feit dat hij sedert 2016 (!) niet meer in zijn regio van oorsprong is geweest, is het logisch dat hij geen tastbare bewijzen kan bijbrengen m.b.t. zijn actuele vrees tot vervolging!

Derhalve vraagt verzoeker zich met recht en reden af welke bewijselementen verweerster dan van hem verwacht?

Door het loutere feit dat zijn broer F. zich destijds heeft aangesloten bij de Ambazoniastrijders, maakt dat hij een gegronde vrees tot vervolging heeft.

Verzoeker dient niet te bewijzen dat hij een absolute vrees tot vervolging heeft. Het is voldoende dat het aannemelijk is dat een redelijke kans op vervolging zal plaatsvinden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er nog steeds een verregaande vorm van geweld en vervolging plaatsvindt in Kameroen, en dit zowel door separatisten als regeringsstrijders.

Dat het bovendien vaststaat dat familie- en gezinsleden van Ambazoniastrijders dienaangaande een verhoogd risico lopen.

Bijgevolg dient aan verzoeker de status van vluchteling in de zin van artikel 1,A, lid 2 van het Vedrag van Geneve toegekend worden."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/4 Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel evenals de materiële motiveringsplicht."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

[...]

1.

Indien Uw Raad van oordeel is dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van het Verdrag van 28 juli 1951 dient te worden gekwalificeerd, dient verzoeker de subsidiaire bescherming te worden toegekend. Het CGVS vergist zich namelijk dat verzoeker zich in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen.

De status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan de vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter Vw. en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst of, in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, een reeel risico loopt op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Hij mag ook niet onder uitsluitingsgronden van artikel 55/4 Vw. vallen.

Paragraaf 2 van artikel 48/4 bepaalt dat ernstige schade kan bestaan uit doodstraf of executie; of faltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van de verzoeker van zijn land van herkomst of; ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of buitenlands gewapend conflict.

Om in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut, dient men te voldoen aan zowel een negatieve als positieve voorwaarde, namelijk hij is geen vluchteling, kan geen beroep doen op artikel 9ter Vw. en hij valt niet onder de uitsluitingsgronden enerzijds en anderzijds moeten er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, in geval van terugkeer, een reeel risico loopt op ernstige schade en hij kan of wil zich niet door zijn land laten beschermen.

Men moet een persoonlijk risico lopen, wat echter niet betekent dat men persoonlijk moet gevisieerd worden in een gewapend conflict.

Toegepast op onderhavig geschil is het voldoende aangetoond dat verzoeker een persoonlijk risico loopt zo hij zou terugkeren naar het land van oorsprong.

2.

Verweerster stelt op p. 3 van de bestreden beslissing: [...]

Dat de situatie in Engelstalig Kameroen, het gebied van waar verzoeker afkomstig is, dermate slecht is, wordt niet ontkend door verweerster, integendeel.

Verzoeker kan zich onmogelijk vestigen in Franstalig Kameroen.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud gaf verzoeker inderdaad aan dat hij 'een beetje Frans'

spreekt, wat absoluut niet gelijkstaat aan 'de taal machtig te zijn' met het oog op het ontplooiën van een duurzame vestiging in Franstalig Kameroen.

Belangrijker echter is dat verzoeker thans geen enkele band (meer) heeft met Engelstalig Kameroen, laat staan Franstalig Kameroen, noch heeft hij contact met vrienden en/of familieleden die in Franstalig Kameroen verblijven en hem eventueel onderdak zouden kunnen bieden.

Beide ouders van verzoeker zijn overladen. Hij heeft geen contact meer met zijn zus B.. Verzoeker heeft evenmin contact met zijn broer F., die zich destijds aangesloten heeft bij de Ambaboys (p. 17-18 notities). Verzoeker heeft evenmin een idee waar zijn dochter M. (en haar moeder) thans zouden verblijven. Hij heeft geen contact meer met hen. (p. 19 notities)

Verzoeker beschikt evenmin over andere 'contacten' of een 'netwerk' in Engelstalig Kameroen, laat staan in het Franstalig gedeelte. Verzoeker wijst Uw Raad er nog op dat het feit dat het merendeel van zijn jeugdvrienden werd vermoord. Expliciete beelden van deze slachtpartij, worden in bijlage gevoegd.

2.2

Verzoeker is in 2008 geëmigreerd naar Oekraïne en heeft aldaar een leven opgebouwd.

Op 15.06.2015 werd aan verzoeker een permanente verblijfsvergunning afgeleverd in Oekraïne, dewelke geldig is voor onbepaalde duur.

Het vervallen (Kameroens) paspoort en de verblijfsvergunning van Oekraïne werden overhandigd tijdens het persoonlijk onderhoud d.d. 01.08.2022. (p. 4 notities)

Verzoeker is in 2020 gehuwd met mevrouw N.M.F., van de Oekraïense nationaliteit, te Kharkov.

Verzoeker is vader van een zoon, D.K.K., van de Oekraïense nationaliteit, geboren op 7.06.2014 te Oekraïne.

Vóór de invasie verbleef D. voornamelijk bij zijn vader; verzoeker was immers reeds gescheiden van de moeder van zijn zoon.

Verzoeker heeft in Oekraïne een bedrijf opgericht dat zich richt op import van goederen.

Verzoeker is zelfs eigenaar van een onroerend goed in Kiev, doch heeft hij op heden geen enkel idee of zijn woning al dan niet verwoest is ingevolge de barbaarse invasie van de Russische strijdkrachten.

Aan het begin van de invasie is verzoeker Oekraïne ontvlucht met zijn eigen voertuig. Hij moet dus zowaar de enige 'vluchteling' zijn met een parkeerplaats aan het opvangcentrum ...

Kopie van zijn Oekraïens rijbewijs, wordt in bijlage gevoegd.

Zoals supra beschreven, verblijft D. thans met zijn moeder in Polen, waar hij een verblijfsrecht geniet op grond van uitvoeringsbesluit 2022/382.

Teneinde de duurzame banden met zijn minderjarige zoon te onderhouden, is verzoeker afgelopen zomer tweemaal afgereisd naar Warschau, waar D. en zijn moeder.

Ter staving van het voorgaande, voegt verzoeker boardingpassen van de Flixbus en foto's genomen in Warschau bij.

Niettegenstaande verweerster slechts zeer beperkt is ingegaan op de omstandigheid dat verzoeker vader is van een minderjarig zoon die thans in Polen verblijft, had zij dus wel degelijk kennis van deze situatie.

Desalniettemin wordt in de bestreden beslissing geen enkel woord gewijd aan het voorgaande.

Bijgevolg meent verzoeker dat zulks een schending uitmaakt van artikel 8 EVRM.

Dat luidens de vaststaande rechtspraak van de Raad van State, daarin gevolgd door Uw Raad, de toepassing van de Vreemdelingenwet bij het nemen van de bestreden beslissing aan de voorwaarden van artikel 8 EVRM moet worden getoetst, met name wat betreft de noodzaak in een democratische samenleving van inmenging in het gezinsleven van de verzoekende partij en wat betreft de afweging tussen de belangen van de staat enerzijds en van de verzoekende partij en zijn kind anderzijds.¹

Dat er in casu door verweerster geen belangenafweging heeft plaatsgevonden, laat staan een beoordeling in concrete.

Verzoeker merkt dienaangaande op dat er weldegelijk een gezinsleven bestaat.

Dat de identiteit van zijn zoon immers vaststaat en onder meer gestaafd wordt door het bijgebrachte paspoort. Dat de persoonlijke band tussen verzoeker en zijn zoon voldoende hecht is; vóór de start van de oorlog verbleef D. voornamelijk bij zijn vader. Door de plotse en abrupte invasie van de Russische strijdkrachten is verzoeker ongewild gescheiden geworden van zijn zoon. Sedert de splitsing met zijn zoon heeft verzoeker wel nog duurzaam contact met zijn moeder en heeft hij zijn zoon meermaals bezocht in Polen (zie supra).

Ingevolge de bestreden beslissing is er evident sprake van inmenging in het privé- en gezinsleven van verzoeker. Verzoeker zou immers moeten terugkeren naar Kameroen, zijn land van herkomst waarmee hij geen enkele band meer heeft, hetgeen de uitoefening van artikel 8 EVRM zeer moeilijk, zo niet onmogelijk zou maken.

Indien verzoeker internationale bescherming hetzij subsidiaire bescherming wordt toegekend, kan hij op grond van artikel 33 Herkwalificatierichtlijn artikel 8 EVRM wel uitoefenen.

Artikel 33 Herkwalificatierichtlijn bepaalt: [...]

2.3

Bovendien hekelt verzoeker het gegeven dat verweerster aanhaalt dat hij 'meerdere jaren als vrachtwagenchauffeur gewerkt heeft' en als 'importeur/zakenman in Oekraïne'. Verzoeker ziet immers niet in wat deze feitelijkheden te maken hebben, laat staan bewijzen, dat van hem 'redelijkerwijze kan worden verwacht' dat hij zich vestigt in Franstalig Kameroen.

2.4

Het is frappant vast te stellen dat het CGVS in haar beslissing erkent: [...] maar vervolgens toch besluit dat verzoeker zonder problemen zich zou kunnen vestigen in Franstalig Kameroen.

Meer zelfs, uit de beslissing van verweerster blijkt dat verweerster geenszins een onderzoek in concreto verricht heeft, doch enkel gebruik maakt van stijlclausules teneinde het statuut van subsidiaire bescherming te weigeren: [...]

2.5

Volledigheidshalve en voor zoveel als nodig wenst verzoeker nogmaals te benadrukken dat hij geenszins de intentie heeft om zich op permanente basis te vestigen in België, doch wel dat dat hij terugkeert naar Oekraïne zodra de situatie aldaar het toelaat.

2.6

Gelet op het voorgaande staat het vast dat verzoeker niet over een reëel vluchtalternatief beschikt en zijn land van herkomst, minstens en alleszins kan van verzoeker redelijkerwijze niet verwacht worden dat hij zich gaat vestigen in Franstalig Kameroen."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

4. Kopie paspoort uitgegeven d.d. 13.06.2022
5. Kopie paspoort D.K.
6. Kopie Oekraïens rijbewijs
7. Ticket Flixbus Brussel Noord-Warschau
8. Recente foto's verzoeker samen met D.K.
9. Foto's aangaande situatie in Ekona".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Uit verzoekers verklaringen en door hem bijgebrachte stukken (cf. zijn paspoorten) blijkt dat verzoeker geboren is op 10 september 1980 in Ekona, Regio Zuid-West, Kameroen en over de Kameroense nationaliteit beschikt. Verzoeker verliet Kameroen in 2008 en reisde met een studentenvisum legaal naar Oekraïne, waar hij in 2015 een permanente verblijfvergunning kreeg. Verzoeker verliet Oekraïne na het uitbreken van de oorlog en diende vervolgens op 11 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in in België.

5. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de gebeurtenissen en zijn leven in Oekraïne, dient erop gewezen dat uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kunnen inroepen of indien ze geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

Bijgevolg dient verzoekers onderhavig verzoek om internationale bescherming te worden getoetst ten aanzien van zijn land van nationaliteit, Kameroen, en niet ten aanzien van Oekraïne. Verzoekers verwijzingen naar zijn levensloop en de situatie in Oekraïne zijn bijgevolg niet dienstig.

6. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Kameroen omdat men hem ervan zal verdenken wraak te willen nemen omwille van de dood van zijn moeder. Verzoekers moeder zou in 2016 gedood zijn door het Kameroens leger omdat zij verdacht werd samen te werken met de Ambazonia afscheidingsbeweging.

Verzoekers verklaringen aangaande de dood van zijn moeder kunnen echter niet overtuigen. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij in maart 2016 eenmalig een week terugkeerde naar Kameroen voor de begrafenis van zijn moeder en dat hij tegelijkertijd een nieuwe identiteitskaart had aangevraagd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Even later bevestigde verzoeker dat zijn moeder gedood werd in 2016, maar kon hij niet preciseren in welke maand (*“Je moeder*

werd in 2016 gedood?”, “Ja.”, “Wanneer werd zij gedood?”, “Wanneer?”, “Wanneer werd zij gedood?”, “Welke maand?”, “Ja.”, “... Ik moet dat nakijken... Ik moet dat nakijken.”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Indien verzoeker in maart 2016 werkelijk terugkeerde naar Kameroen voor de begrafenis van zijn moeder, dan is redelijk te verwachten dat hij het overlijden van zijn moeder – die geacht wordt in het geheugen te zijn gegrift - minstens bij benadering zou kunnen situeren in de tijd, *quod non*. Verzoekers incoherente en gebrekkige verklaringen aangaande de periode waarin zijn moeder gedood en begraven werd, ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent. De loutere stelling in het verzoekschrift dat verzoeker niet weet wanneer zijn moeder overleden is, is niet ernstig en kan voorgaande vaststellingen niet rechtvaardigen.

Daarnaast wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker initieel aangaf dat hij tijdens deze reis in maart 2016 geen familieleden had ontmoet (“Gewoon familie en vrienden ontmoeten?”, “Ik heb mijn familieleden niet ontmoet, ik ben teruggekeerd. Ik wou wel langer blijven, maar kon dat niet.”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), om later tijdens het onderhoud te verklaren dat hij door zijn broer en enkele andere leden van de Ambazonia afscheidingsbeweging bezocht werd, waarop deze woning door vijf soldaten in brand werd gestoken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17).

In dit verband wordt bovendien vastgesteld dat verzoeker bij de DVZ heeft nagelaten melding te maken van het feit dat het leger de gezinswoning in brand stak, hetgeen nochtans als een essentieel gegeven kan worden aanzien.

Verzoekers incoherente verklaringen aangaande zijn reis naar Kameroen in 2016 getuigen ervan dat de door hem voorgehouden gebeurtenissen niet op waarheid berusten.

7. In navolging van verweerder dient vastgesteld dat de opmerkingen, die verzoekers advocaat op 23 augustus 2022 aan het CGVS bezorgde, verzoekers incoherente verklaringen niet kunnen verschonen, wel integendeel. Verzoeker verklaarde immers opeens - strijdig aan zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12) - niet één keer, maar twee keer teruggekeerd te zijn naar Kameroen. Verder werd aangegeven dat verzoekers moeder in december 2016 gedood werd, dat verzoeker daarna nog naar Kameroen reisde en dat hij tijdens zijn bezoek aan Kameroen omwille van de begrafenis van zijn moeder ook zijn zus ontmoet heeft.

Verzoeker schuift middels deze opmerkingen simpelweg een nieuwe, uiteenlopende versie van de feiten naar voor, wat geenszins ernstig is. De bijgebrachte opmerkingen betreffen *post factum* toevoegingen, die geen grondslag vinden in het administratief dossier en die geenszins in staat zijn verzoekers incoherente verklaringen te verschonen.

Verzoeker kan geenszins worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift stelt dat er, gezien er geen twijfel bestaat over zijn identiteit, evenmin een gegronde reden is om aan deze *post factum* verklaringen te twijfelen. Te dezen dient benadrukt dat geloofwaardige verklaringen en het bijbrengen van bewijs inzake de identiteit inherent zijn aan de op verzoeker rustende medewerkingsplicht. Hoewel de identiteit een kernelement uitmaakt in de asielpcedure, kan deze geenszins volstaan om de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden asielmotieven aan te tonen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar stress tijdens het persoonlijk onderhoud, kan worden opgemerkt dat de asielpcedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening houdt. Hoe dan ook kan uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud niet blijken dat zijn incoherente verklaringen over essentiële elementen van zijn asielaansluiting te wijten zouden zijn aan stress. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers ontegensprekelijk dat verzoeker de vragen begreep en beantwoordde en dat de communicatie vlot verliep. Noch verzoeker, noch zijn advocaat heeft aangegeven dat verzoeker zou lijden aan stress, laat staan dat hij hierdoor verhinderd was volwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit de notities dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat verzoeker moest aangeven wanneer hij iets niet verstond (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2) en dat verzoeker op het einde van het onderhoud heeft bevestigd dat hij alle vragen goed begrepen had (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24).

8. Verder wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat zijn broer in 2014, aan het begin van de strijd, lid werd van de Ambazonia (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22-23), terwijl de Engelstalige crisis pas in november 2016 uitbrak.

Verzoeker geeft in het verzoekschrift aan dat hij zich heeft vergist en stelt dat zijn broer zich heeft aangesloten bij de Ambazoniastrijders sinds het begin van de gevechten, maar dat de crisis pas begon in november 2016. Hij stelt tevens dat hij het land sinds 2008 verlaten heeft en de crisis niet van dichtbij heeft meegemaakt. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde inconsistenties in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen en geven van persoonlijke vergoelijken in het verzoekschrift volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen te weerleggen. Deze blijven dan ook overeind.

De vaststelling dat verzoeker dermate onwetend is en inconsistente verklaringen aflegt aangaande het lidmaatschap van zijn broer, ondermijnt wel degelijk diens banden met de Ambazonia, alsook verzoekers voorgehouden vrees dat hij omwille hiervan zou worden geïsoleerd.

9. Bovendien stelt verweerder terecht dat verzoeker uitermate vaag, oppervlakkig en hypothetisch blijft wanneer wordt gepolst naar de actualiteit van zijn vrees voor vervolging. Verzoeker verwijst louter naar het feit dat zijn broer een strijder is en dat ze dan weten dat ieder lid van de familie tegen de overheid is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24), naar de dood van zijn moeder en naar de algemene situatie.

Er dient hernomen dat verzoeker de betrokkenheid van zijn broer bij de Ambazonia, noch de (omstandigheden van de) dood van zijn moeder aannemelijk maakt. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie, zonder deze te betrekken op zijn persoon, kan bovendien niet volstaan om zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen. Bijgevolg maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij actueel persoonsgerichte vervolging dient te vrezen in geval van terugkeer naar Kameroen.

10. Verzoeker biedt geen enkel verweer tegen de vaststelling dat uit verzoekers probleemloze contacten met de Kameroense overheid blijkt dat hij niet geïsoleerd wordt door de Kameroense autoriteiten (cf. bij zijn vertrek uit Kameroen in 2016; bij de uitgifte van zijn Kameroense identiteitskaart op 28 maart 2016; bij de aanvraag van zijn paspoorten in 2017 en 2022 (stukken 3 en 4, groene map, administratief dossier, en stuk 4, bij het verzoekschrift)).

Verweerder motiveert dienaangaande met recht en reden als volgt:

“Verder, gevraagd naar de procedure op de luchthaven bij uw vertrek in 2016, verklaart u dat u de normale procedure gevolgd heeft (notities CGVS, p. 13). U legt eveneens een vervallen paspoort neer tijdens het onderhoud voor het CGVS. Dit paspoort werd uitgegeven op 11 april 2017. Gevraagd hoe u dit paspoort heeft aangevraagd, verklaart u een kopie van uw oude paspoort en van de identiteitskaart en geld gegeven te hebben (notities CGVS, p. 11). Gevraagd of er nog iets anders gevraagd werd, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er ook geen opmerkingen gemaakt werden, antwoordt u nogmaals ontkennend. Bovendien heeft u na uw aankomst in België in 2022 een nieuw paspoort aangevraagd via de Kameroense ambassade (notities CGVS, p. 4). Gevraagd of er vragen gesteld of opmerkingen gemaakt werden, antwoordt u ook hier ontkennend. Uit uw verklaringen omtrent uw contacten met de Kameroense autoriteiten blijkt aldus niet dat u actueel geïsoleerd wordt door deze autoriteiten.”

Bij gebrek aan enig verweer blijven de voorgaande motieven, die terecht en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, onverminderd overeind.

De vaststelling dat verzoeker Kameroen in 2016 legaal en met zijn eigen paspoort kon verlaten, alsook dat hij zich meermaals wendde tot de Kameroense autoriteiten voor de aanvraag van identiteitsdocumenten en deze ook zonder problemen verkreeg, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaanpak en zijn vrees voor vervolging ten aanzien van de Kameroense autoriteiten op fundamentele wijze.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Mede gelet op de hogere vaststellingen inzake zijn asielmotieven blijkt dat verzoeker geen specifiek element aanvoert inzake de subsidiaire beschermingsstatus zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, a) en b).

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift het niet eens te zijn met de motivering van verweerder in de bestreden beslissing, maar laat na concrete elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betwist verzoeker de motivering in de bestreden beslissing dat hij zich in Franstalig Kameroen kan vestigen.

Hij stelt dat hij geen enkele band meer heeft met Engelstalig Kameroen, laat staan Franstalig Kameroen. Hij geeft aan dat zijn ouders overleden zijn en dat hij geen contact meer heeft met zijn broer F., zijn zus B. en zijn dochter M.. Hij wijst erop dat het merendeel van zijn jeugdvrienden werd vermoord en dat expliciete beelden worden gevoegd (stuk 9, bij verzoekschrift). Verzoeker stelt daarnaast dat hij in 2008 naar Oekraïne migreerde, een Oekraïens rijbewijs heeft (stuk 6, bij verzoekschrift), er een zoon kreeg in 2014, er in 2015 een permanente verblijfsvergunning kreeg, er in 2020 huwde met N.M.F., er een bedrijf heeft opgericht en zelfs eigenaar is van onroerend goed in Kiev.

Wat betreft de door verzoekers neergelegde foto's dient opgemerkt dat deze ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde hebben. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij de personen op de foto's daadwerkelijk kent. Bovendien blijkt dat deze foto's de situatie in Ekona (in Engelstalig Kameroen) weergeven. Hier dient opgemerkt dat niet wordt betwist dat zich in Engelstalig Kameroen een gelokaliseerd conflict afspeelt, maar dat net wordt gemotiveerd dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen. De verwijzing naar de situatie in zijn regio van herkomst kan geen afbreuk doen aan de motivering dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een redelijk en veilig intern vestigingsalternatief beschikt.

Verzoekers blote beweringen geen contact meer te onderhouden met zijn familie in Kameroen en zijn verwijzingen naar zijn leven in Oekraïne vormen verder geen dienstig verweer ter ontcrachting van de omstandige motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u meerdere jaren als vrachtwagenchauffeur gewerkt heeft (notities CGVS, p. 5 + Verklaring DVZ, vraag 12). U heeft ook gewerkt als importeur/zakenman in Oekraïne (notities CGVS, p. 13 + Verklaring DVZ, vraag 12). Verder spreekt u een beetje Frans (notities CGVS, p. 3).

Gevraagd of u in een ander deel van Kameroen kan gaan wonen, verklaart u dat het moeilijk zal zijn (notities CGVS, p. 2021) omdat u sinds u geboren bent in Ekona – Engelstalig Kameroen- gewoond heeft en u ook lange tijd in Oekraïne gewoond heeft – van 2007/2008 tot 2022 (Verklaring DVZ, vraag 32 + notities CGVS, p. 10 + p. 13) – en ziet u zichzelf niet naar een ander deel van Kameroen gaan om er van nul te beginnen. Gevraagd of er nog andere redenen zijn, verwijst u naar uw broer en dat u als familie van

een strijder een doelwit bent. Gevraagd hoe u dat weet, verwijst u naar een Engelstalige strijder die zich overgegeven heeft om in Yaoundé een nieuw leven te beginnen en toch neergeschoten werd. U kent echter niemand persoonlijk die zich in een dergelijke situatie bevindt. Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u zelf gevisieerd wordt door de Kameroense autoriteiten (zie supra).

Verder kunnen er ook enkele twijfels geuit worden over het feit dat u nooit in Franstalig Kameroen verbleven heeft. **Gevraagd waar u uw bachelorstudies gedaan heeft, antwoordt u “Yaoundé... Buea”** (notities CGVS, p. 5). Gevraagd waarom u begint door te zeggen “Yaoundé,” verklaart u dat uw vrouw daar gestudeerd heeft. Het is echter niet aannemelijk dat u de plaats waar uw vrouw haar studies gedaan heeft zou willen antwoorden wanneer er gevraagd wordt naar uw eigen studies. Bovendien verklaart u voor het CGVS **vanaf 2002 zo’n drie jaar in Kumba** gewoond te hebben (notities CGVS, p. 9), hoewel u voor de DVZ hier geen enkele verklaringen over aflegt en verklaart dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek naar Oekraïne altijd in Ekona gewoond heeft (Verklaring DVZ, vraag 10). Gelet op deze vaststellingen maakt u het **niet aannemelijk nooit in Franstalig Kameroen verbleven te hebben**.

Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, zeker aangezien u ook in staat was zich in Oekraïne te vestigen. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

Verweerder oordeelde op goede gronden dat verzoeker, mede gelet op zijn hoogopgeleid profiel, zijn kennis van het Frans, zijn zelfredzaamheid, zin voor ondernemen en het feit dat hij zich jarenlang ongehinderd in Oekraïne kon vestigen, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat verweerder geen concreet onderzoek heeft verricht en verwijst naar het gebruik van stijlclausules in de bestreden beslissing teneinde het statuut van subsidiaire bescherming te weigeren, dient vastgesteld dat uit voormelde motivering wel degelijk blijkt dat verweerder verzoekers verzoek om internationale bescherming concreet en op zijn individuele merites heeft onderzocht en beoordeeld. Uit het geheel van de motieven blijkt dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. De ‘stijlclausule’ in de bestreden beslissing betreft een loutere lapsus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

14. Tot slot wijst verzoeker er nog op dat zijn zoon D., die de Oekraïense nationaliteit heeft, op heden in Polen woont met zijn moeder en dat hij afgelopen zomer tweemaal naar Warschau is gereisd om de duurzame band met zijn zoon te onderhouden (stukken 5, 7, 8, bij verzoekschrift). Hij voert aan dat de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM schendt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve, mede in acht genomen de hoger gedane vaststellingen omtrent de aangehaalde problemen, niet dienstig aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS